

Nr 520.

Av fröken **Liljedahl m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 146, angående provisorisk förhöjning av familjepening.

I proposition nr 146 föreslår Kungl. Maj:t vissa ändringar i gällande familjebidragsförordning. Ändringarna innebära, att den hittills tillämpade dyrortsgrupperingen för familjepeningen slopas samt att beloppen i samband härmed justeras uppåt med hänsyn till den levnadskostnadsfördyring, som ägt rum sedan den 1 juli 1942, då nu gällande belopp fastställdes.

Vid valet av utgångspunkt för den enhetliga familjepeningens maximibelopp har man stannat inför de hittillsvarande beloppen i den högsta ortgruppen (ortsgrupp III), vilka utgjort kr. 3: 25 enligt kolum 1, kr. 1: 90 enligt kolumn 2 och kr. 1: 30 enligt kolumn 3, samt justerat dessa efter den procentuella ökningen i livsmedelskostnadsindex från den 1 juli 1942 till den 1 oktober 1948, vilken uppgått till 13,4 0/0. Familjepeningen skulle då bli kr. 3: 69 enligt kolum 1, kr. 2: 15 enligt kolum 2 och kr. 1: 47 enligt kolum 3. Försvarets socialbyrå, på vars utredning propositionen bygger, har föreslagit, att beloppen skulle avrundas till respektive kr. 3: 75, kr. 2: — och kr. 1: 50.

Föredragande departementschefen har emellertid föreslagit en viss nedskärning av de av socialbyrån föreslagna beloppen. Departementschefen föreslår respektive kr. 3: 50, kr. 1: 90 och kr. 1: 50. Departementschefens förslag innebär, att familjepeningen enligt kolum 1 endast höjes med 7,7 0/0 och att familjepeningen enligt kolum 2 bibehålles oförändrad. I intetdera fallet skulle således inträda någon kompensation för levnadskostnadsfördyringen. Departementschefen motiverar sitt förslag med att justeringen måste av statsfinansiella skäl hållas inom en kostnadsram av 1 milj. kronor. Förbättringar av familjepeningens belopp utöver denna ram, vilket skulle bli följderna av ytterligare höjningar, anser han därför nu icke vara möjliga. Det av försvarets socialbyrå upprättade förslaget beräknas draga en merkostnad av 2 milj. kronor.

Det torde å andra sidan stå klart, att den av departementschefen förordade justeringen är otillfredsställande. Såsom ovan framhållits innebär departementschefens förslag en betydande underkompensation för den inträdda levnadskostnadsfördyringen. Familjepeningen åt värnpliktigs hustru kompenseras sålunda endast till något mer än hälften, medan familjepening åt värnpliktigs föräldrar, såvida familjepening utgår åt dessa, kvarstår på 1942 års nivå. Det av försvarets socialbyrå upprättade förslaget är ur dessa synpunkter mera tillfredsställande. Den avrundning nedåt av beloppet enligt kolum 2,

som socialbyrån föreslagit, synes vara motiverad av speciella skäl. Det kan i detta sammanhang erinras om att flertalet remissinstanser tillstyrkt något högre belopp än vad socialbyrån föreslagit. Med hänsyn till otillräckligheten av familjepeningens belopp i de allra flesta fall hade en mindre höjning av dessa varit väl motiverad. Med tanke på rådande statsfinansiella svårigheter avstå vi dock från ett sådant yrkande. Däremot anse vi, att den justering av beloppen med hänsyn till levnadskostnadsfördyringen, som försvarets socialbyrå föreslagit, inte längre bör anstå. Om anslag till täckande av de merkostnader om sammanlagt 1 miljon kronor utöver vad Kungl. Maj:t föreslagit, som ett genomförande av socialbyråns förslag skulle medföra, framställa vi yrkande i särskild motion.

Åberopande vad ovan anförts få vi därför hemställa,

att riksdagen med ändring av vad Kungl. Maj:t i proposition nr 146 föreslagit för sin del måtte besluta fastställa den enligt förordningen angående provisorisk förhöjning av familjepening enligt familjebidragsförordningen den 29 mars 1946 (nr 99) utgående familjepeningens maximibelopp till 3 kronor 75 öre enligt kolumn 1 och till 2 kronor enligt kolumn 2.

Stockholm den 13 april 1950.

Edith Liljedahl.

Helga Sjöstrand.

Britta Elmén.
